

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 decembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013 de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu și inculpatul

Antir Nicolae Ion, născut la 07 martie 1973, originar și domiciliat în s.Onești, r-nul Strășeni.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 10.12.2012 pînă la 06.03.2013,

instanța de apel de la 23.04.2013 pînă la 23.05.2013,

instanța de recurs de la 08.10.2013 pînă la 04.12.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 06 martie 2013, Antir Nicolae a fost condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Antir Nicolae, la 27 octombrie 2012, în jurul orei 21.00-22.00, aflându-se la domiciliul său din s.Onești, r-nul Strășeni, în urma conflictului apărut cu soția Antir Maria, urmărind scopul vătămării intenționate a integrității corporale ale acesteia, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele, precum și cu o bîță de lemn în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în formă de traumă acută cranio-cerebrală închisă, hemoragie intracerebrală, fractură de coaste, echimoze ale feței, trunchiului, membrelor, în rezultatul cărora, în aceeași zi, la ora 23.00, victima a decedat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă neprivativă de libertate, pe motiv că a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și că are la întreținere trei copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013, apelul inculpatului a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, prin care lui Antir Nicolae, în baza art.151 alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa conform art.364/1 Cod de procedură penală, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului N.Antir în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui au fost corect încadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal. Totodată, instanța a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 79 Cod penal.

Astfel, instanța a constatat că infracțiunea de care este recunoscut vinovat inculpatul, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, pentru care legea

prevede doar pedeapsa închisorii de la 8 la 15 ani, însă ținând cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, precum și lipsa celor agravante, reținând și faptul că acesta are la întreținere trei copii minori și că acțiunile lui au fost provocate de comportamentul victimei, pe care le-a apreciat ca circumstanțe excepționale, a considerat oportun de a aplica în privința lui N.Antir prevederile art.79 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, redusă cu 1/3, conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul R.Sâli și inculpatul, care solicită:

- procurorul, invocând din temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.7) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel examinând apelul inculpatului, nu a ținut seama de faptul că acesta a fost introdus cu depășirea termenului prevăzut de art.402 Cod de procedură penală, deoarece sentința a fost pronunțată la data de 06.03.2013, iar pe ștampila umedă de pe plicul în care a fost expediat apelul este indicată data de 22.03.2013, astfel apelul inculpatului urma a fi respins ca depus peste termen;

- inculpatul, fără a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, fiindu-i înlocuită pedeapsa închisorii cu munca neremunerată în folosul comunității.

La data de 17 septembrie 2013, inculpatul a depus cerere de retragere a recursului ordinar declarat, fiind de acord cu soluția instanței de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul procurorului:

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel este invocat art.427 alin.(1) pct.7) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța a admis apelul care a fost introdus tardiv.

Colegiul constată că temeiul la care se referă recurentul nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului ordinar, procurorul critică decizia instanței de apel pe motiv că aceasta neîntemeiat a examinat apelul inculpatului, care, în opinia sa, a fost depus cu depășirea termenului prevăzut de art.402 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Din materialele dosarului rezultă că la 06 martie 2013 a fost pronunțată integral sentința (f.d.183-186), iar copia acesteia i-a fost înmînată inculpatului în aceeași zi, contra semnătură (f.d.187).

Conform art.405 alin.(1), (4) Cod de procedură penală, apelul se declară prin cerere scrisă, care se depune la instanța a cărei sentință se atacă. Persoana arestată poate depune cererea de apel la administrația locului de detenție și, reieșind din prevederile art.232 alin.(1) Cod de procedură penală, apelul se consideră ca făcut în termen, dacă a fost depus în cadrul termenului prevăzut de lege.

După cum s-a menționat mai sus, inculpatul a primit copia sentinței la 06.03.2013, curgerea termenului de apel, în temeiul art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, începe cu data de 07.03.2013 și se împlinește la data de 21.03.2013.

Potrivit materialelor cauzei, apelul inculpatului a fost înregistrat la administrația penitenciarului la data de 19.03.2013, care la data de 26.03.2013 a parvenit în cancelaria instanței de apel, fiind înregistrat sub.nr.2275 (f.d.190-191).

În circumstanțele stabilite, instanța de apel corect a preluat spre examinare apelul inculpatului, deoarece acesta a fost depus în cadrul termenului prevăzut de lege la administrația locului de detenție.

Reieșind din faptul că alte temeri de către procuror nu au fost invocate în recurs, care ar afecta hotărîrea în cauză, Colegiul penal consideră că recursul ordinar este neîntemeiat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul inculpatului:

Colegiul penal reține că inculpatul, nefiind de acord cu soluția instanței de apel, a declarat recurs ordinar solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde, sub formă de muncă neremunerată, considerînd că pedeapsa stabilită de 5 ani și 4 luni închisoare este prea aspră.

Ulterior, la 17.09.2013, inculpatul N.Antir a depus cererea cu nr.7157/2013 de retragere a recursului declarat, indicînd că este de acord cu decizia instanței de apel.

Potrivit art.423 și art.407 alin.(1) Cod de procedură penală, oricine dintre părți este în drept să-și retragă recursul declarat pînă la începutul examinării lui, ce atrage după sine, în temeiul alin.(3) al art.407 Cod de procedură penală, încetarea procedurii de recurs.

Astfel, procedura de judecare a recursului ordinar declarat de inculpatul N.Antir împotriva deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013 în cauza penală în privința lui urmează a fi încetată.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) și art.423, 407 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013 în cauza penală în privința lui Antir Nicolae, fiind vădit neîntemeiat.

Încetarea procedurii de judecare a recursului ordinar declarat de către inculpatul Antir Nicolae împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013 în propria cauză penală, în legătură cu retragerea recursului ordinar.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă